

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII KADENCJA**

Warszawa, dnia 10 lipca 2015 r.

Druk nr 999

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 96. posiedzeniu w dniu 10 lipca 2015 r. ustawę

o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw.

Z wyrazami szacunku

(-) Małgorzata Kidawa-Błońska

U S T A W A

z dnia 10 lipca 2015 r.

o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 614) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6b dodaje się ust. 7–13 w brzmieniu:

„7. W przypadku prawomocnej odmowy wszczęcia postępowania przygotowawczego, prawomocnego umorzenia postępowania przygotowawczego albo wydania przez sąd prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie karne innego niż wyrok skazujący lub wyrok warunkowo umarzający postępowanie karne Komisja na pisemny wniosek podmiotu, w związku z działalnością którego zostało złożone zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, lub wniosek, o którym mowa w art. 6 ust. 2, usuwa informację zamieszczoną na liście, o której mowa w ust. 4, dotyczącą tego podmiotu wraz ze wszystkimi wzmiankami, którymi tę informację uzupełniono, z zastrzeżeniem ust. 8–10.

8. W przypadku gdy w związku z zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 1, wszczęto więcej niż jedno postępowanie karne, informację zamieszczoną na liście, o której mowa w ust. 4, dotyczącą danego podmiotu wraz ze wszystkimi wzmiankami, którymi tę informację uzupełniono, usuwa się po zakończeniu wszystkich wszczętych postępowań.

9. W przypadku gdy w związku z zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 1, wszczęto jedno postępowanie karne przy jednoczesnej odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego w jednej lub więcej spraw, informację zamieszczoną na liście, o której mowa w ust. 4, dotyczącą danego podmiotu wraz ze wszystkimi wzmiankami, którymi tę informację uzupełniono, usuwa się po zakończeniu tego postępowania.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.

10. Przepisy ust. 8 i 9 stosuje się odpowiednio do informacji zamieszczonych na liście, o której mowa w ust. 4, na podstawie ust. 6 zdanie drugie.

11. Usunięcia informacji, o którym mowa w ust. 7, Komisja dokonuje pod warunkiem posiadania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5. W przypadku gdy Komisja nie posiada tego zawiadomienia, wniosek, o którym mowa w ust. 7, pozostawia się bez rozpoznania i zawiadamia się o tym wnioskodawcę.

12. Komisja z urzędu, po upływie 10 lat od dnia złożenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, lub wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 2, usuwa informację zamieszczoną w związku z tym zawiadomieniem lub wnioskiem na liście, o której mowa w ust. 4, wraz ze wszystkimi wzmiankami, którymi tę informację uzupełniono. Przepisy ust. 8 i 10 stosuje się odpowiednio.

13. W przypadku gdy pomimo upływu terminu, o którym mowa w ust. 12, postępowanie karne nie zostało zakończone, Komisja z urzędu usuwa informację zamieszczoną na liście, o której mowa w ust. 4, wraz ze wszystkimi wzmiankami, którymi tę informację uzupełniono, po upływie roku od dnia prawomocnego zakończenia tego postępowania karnego. Przepisy ust. 8 i 10 stosuje się odpowiednio.”;

2) w art. 16 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Nie narusza obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 4, w tym obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej w zakresie informacji stanowiących tajemnicę bankową, złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub przekazywanie dalszych informacji w uzupełnieniu tego zawiadomienia.”;

3) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Postępowanie wyjaśniające

Art. 18a. 1. W celu ustalenia, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów prawa w zakresie podlegającym nadzorowi Komisji, Przewodniczący Komisji może zarządzić przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, zwanego dalej „postępowaniem”. Do postępowania nie stosuje się

przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, chyba że przepisy niniejszego rozdziału stanowią inaczej.

2. W postępowaniu nie przeprowadza się dowodu z opinii biegłego, przesłuchania osoby ani innych czynności wymagających spisania protokołu, z wyjątkiem złożenia wyjaśnień i oświadczeń, o których mowa w ust. 3, przekazania materiałów, o którym mowa w art. 18f ust. 2, pobrania materiałów, o którym mowa w art. 18f ust. 3, oraz zajęcia przedmiotów, o których mowa w art. 18g.

3. Do złożenia oświadczenia lub pisemnych albo ustnych wyjaśnień oraz do wydania dokumentu lub innego nośnika informacji można wezwać każdego, kto dysponuje określoną wiedzą, dokumentem lub nośnikiem. Oświadczenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 18b. 1. Postępowanie jest prowadzone w siedzibie Urzędu Komisji.

2. Poszczególne czynności postępowania mogą być podejmowane również w miejscu prowadzenia działalności przez podmiot, w związku z działalnością którego wszczęte zostało postępowanie, w szczególności w lokalu jego centrali, oddziału lub przedstawicielstwa, w dniach i godzinach pracy tego podmiotu.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach zagrożenia bezpieczeństwa uczestników rynku finansowego czynności postępowania, o których mowa w ust. 2, niecierpiące zwłoki, mogą być podejmowane w dniach wolnych od pracy lub poza godzinami pracy podmiotu, o którym mowa w ust. 2, po uprzednim poinformowaniu tego podmiotu.

4. Przy podejmowaniu czynności, o których mowa w ust. 2 lub 3, upoważniony pracownik, o którym mowa w art. 18c, może korzystać z pomocy funkcjonariuszy Policji. Funkcjonariusze Policji wykonują czynności na polecenie upoważnionego pracownika, o którym mowa w art. 18c.

Art. 18c. Czynności postępowania prowadzi pracownik Urzędu Komisji na podstawie pisemnego upoważnienia Przewodniczącego Komisji, zwany dalej „upoważnionym pracownikiem”. Upoważnienie określa:

- 1) podstawę prawną do prowadzenia postępowania;
- 2) oznaczenie organu prowadzącego postępowanie;
- 3) datę i miejsce wystawienia upoważnienia;
- 4) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej pracownika Urzędu Komisji prowadzącego postępowanie;

- 5) oznaczenie podmiotu, o którym mowa w art. 18b ust. 2;
- 6) miejsce przeprowadzenia postępowania;
- 7) przedmiot oraz zakres postępowania;
- 8) datę rozpoczęcia oraz przewidywany czas trwania postępowania;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach podmiotu, o którym mowa w art. 18b ust. 2.

Art. 18d. 1. W pierwszym wezwaniu do złożenia:

- 1) wyjaśnień, o których mowa w art. 18a ust. 3, upoważniony pracownik poucza składającego wyjaśnienia o przysługujących mu prawach i obowiązkach oraz skutkach prawnych utrudniania lub udaremniania postępowania;
- 2) oświadczeń, o których mowa w art. 18a ust. 3, upoważniony pracownik poucza składającego to oświadczenie o prawach i obowiązkach, w tym prawie odmowy złożenia oświadczenia w przypadkach, o których mowa w art. 83 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, skutkach prawnych utrudniania lub udaremniania postępowania oraz o odpowiedzialności karnej na podstawie art. 233 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.²⁾).

2. Do wezwania, o którym mowa w ust. 1, dołącza się kopię upoważnienia, o którym mowa w art. 18c.

3. Do składającego oświadczenie lub wyjaśnienia stosuje się przepis art. 82 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 18e. 1. W zakresie wynikającym z przedmiotu postępowania upoważniony pracownik jest uprawniony do swobodnego poruszania się po miejscach i w pomieszczeniach, o których mowa w art. 18b ust. 2, bez obowiązku

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 1036 i 1247, z 2014 r. poz. 538 oraz z 2015 r. poz. 396 i 541.

uzyskania przepustki, nie podlega rewizji osobistej oraz ma prawo wglądu do ksiąg, dokumentów lub innych nośników informacji.

2. Podejmowane czynności postępowania nie powinny, w miarę możliwości, zakłócać prowadzenia działalności przez podmiot, o którym mowa w art. 18b ust. 2.

Art. 18f. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 18b ust. 2, zapewnia warunki do sprawnego przeprowadzenia postępowania, w szczególności niezwłocznie przedstawia żądane księgi, dokumenty lub inne nośniki informacji oraz udziela wyjaśnień, w terminie wyznaczonym przez upoważnionego pracownika. W miarę możliwości udostępnia również posiadane urządzenia techniczne służące usprawnieniu wykonywania czynności oraz oddzielne pomieszczenie z odpowiednim wyposażeniem.

2. Na żądanie upoważnionego pracownika osoby wchodzące w skład statutowych organów podmiotu, o którym mowa w art. 18b ust. 2, lub osoby pozostające z tym podmiotem w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt podmiotu, kopii dokumentów lub innych nośników informacji, zestawień określonych danych i informacji na podstawie tych dokumentów i nośników oraz udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień, w terminie określonym w żądaniu.

3. Upoważniony pracownik, prowadzący czynności postępowania w miejscu, o którym mowa w art. 18b ust. 2, może samodzielnie sporządzać kopie dokumentów i innych nośników informacji podlegających badaniu w trakcie postępowania.

4. Z przekazania upoważnionemu pracownikowi materiałów, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz pobrania materiałów, o których mowa w ust. 3, sporządza się protokół w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje podmiot, wobec którego prowadzone jest postępowanie. Upoważniony pracownik oraz osoba przekazująca materiały podpisują protokół oraz parafują każdą jego stronę.

Art. 18g. 1. W toku postępowania Przewodniczący Komisji lub Zastępca Przewodniczącego Komisji może zarządzić zajęcie dokumentu lub innego nośnika informacji niezbędnego dla dalszego postępowania.

2. Osobę, w której dyspozycji pozostaje dokument lub inny nośnik informacji podlegający zajęciu, wzywa się do jego dobrowolnego wydania, a w razie

niewydania upoważniony pracownik może zwrócić się do organu Policji o pomoc. Przepisy art. 46 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619, z późn. zm.³⁾) stosuje się odpowiednio.

3. Zajęte dokumenty lub inne nośniki informacji, po sporządzeniu ich spisu i opisu oraz protokołu zajęcia, upoważniony pracownik zabezpiecza przed zniszczeniem lub zniekształceniem.

4. Protokół zajęcia dokumentów lub innych nośników informacji powinien zawierać oznaczenie sprawy, w której dokonano tego zajęcia, oznaczenie czasu rozpoczęcia i zakończenia czynności oraz listę zajętych dokumentów lub nośników z ich opisem. Protokół podpisują upoważniony pracownik, który dokonał zajęcia, oraz osoba upoważniona do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w art. 18b ust. 2. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w art. 18b ust. 2, sporządza się odpowiednią wzmiankę.

5. Na postanowienie o zajęciu dokumentów lub innych nośników informacji zażalenie przysługuje osobom, których prawa zostały naruszone w wyniku zajęcia. Zażalenie rozpoznaje Komisja w terminie 7 dni. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania zajęcia. Do zażalenia stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

6. Dokumenty lub inne nośniki informacji zbędne dla dalszego postępowania niezwłocznie zwraca się uprawnionemu.

Art. 18h. 1. W granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów prawa w zakresie podlegającym nadzorowi Komisji, Przewodniczący Komisji może zażądać od Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej udostępnienia określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową w rozumieniu działu VII ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 i 699).

2. Przekazanie informacji zgodnie z ust. 1 nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy skarbowej.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 87, 211, 218, 396, 539 i 774.

Art. 18i. 1. Postępowanie nie może trwać dłużej niż 6 miesięcy od dnia zarządzenia jego przeprowadzenia.

2. Po zakończeniu postępowania Przewodniczący Komisji składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, wszczyna postępowanie administracyjne albo zarządza zamknięcie tego postępowania.

3. Do zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa dołącza się akta postępowania, w tym informacje objęte tajemnicą bankową.

4. Po zamknięciu postępowania zajęty dokument lub inny nośnik informacji zwraca się uprawnionemu. Akta postępowania przechowuje się przez okres 5 lat.

5. Zamknięcie postępowania nie stanowi przeszkody do ponownego jego przeprowadzenia o ten sam czyn, w przypadku ujawnienia nowych okoliczności, nieznanych Przewodniczącemu Komisji przed zarządzeniem zamknięcia postępowania, chyba że nastąpiło przedawnienie karalności przestępstwa.

Art. 18j. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio w stosunku do podmiotów podlegających nadzorowi Komisji na podstawie przepisów określonych w art. 1 ust. 2, w przypadku cofnięcia zezwolenia lub zgody na prowadzenie przez te podmioty działalności podlegającej nadzorowi Komisji, do czasu zaprzestania prowadzenia tej działalności.”;

4) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Przepis karny

Art. 20a. Kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie czynności w postępowaniu wyjaśniającym, podlega grzywnie do 500 000 zł, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121, z późn. zm.⁴⁾) w art. 481 po § 2 dodaje się § 2¹–2³ w brzmieniu:

„§ 2¹. Maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać sześciokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne za opóźnienie).

§ 2². Jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 oraz z 2015 r. poz. 4, 397 i 539.

§ 2³. Postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać przepisów o odsetkach maksymalnych za opóźnienie, także w razie dokonania wyboru prawa obcego. W takim przypadku stosuje się przepisy ustawy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 553 i 788) w art. 34a w ust. 5 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego na podstawie ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 614);”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128 i 559) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 w pkt 32 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 33 w brzmieniu:

„33) instytucja pożyczkowa – podmiot, o którym mowa w art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2014 r. poz. 1497, z późn. zm.⁵⁾).”;

2) w art. 104 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Banku nie obowiązuje, z zastrzeżeniem ust. 4, zachowanie tajemnicy bankowej wobec osoby, której dotyczą informacje objęte tajemnicą. Osobom trzecim informacje te mogą być ujawnione, z zastrzeżeniem art. 105, art. 106a i art. 106b, wyłącznie gdy osoba, której informacje te dotyczą, na piśmie upoważni bank do przekazania określonych informacji wskazanej przez siebie osobie lub jednostce organizacyjnej. Upoważnienie może być także wyrażone w postaci elektronicznej. W takim przypadku bank obowiązany jest do utrwalenia wyrażonego w ten sposób upoważnienia na informatycznym nośniku danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114).”;

3) w art. 105:

a) w ust. 4 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1585 i 1662 oraz z 2015 r. poz. ...

„4) instytucjom pożyczkowym i podmiotom, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim – na zasadzie wzajemności, informacji stanowiących odpowiednio tajemnicę bankową oraz informacje udostępnione przez instytucje pożyczkowe oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, w zakresie niezbędnym do oceny zdolności kredytowej konsumenta, o której mowa w art. 9 tej ustawy, i analizy ryzyka kredytowego.”,

b) po ust. 4d dodaje się ust. 4e–4i w brzmieniu:

„4e. Instytucje utworzone na podstawie ust. 4 mogą udostępniać instytucjom pożyczkowym i podmiotom, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, informacje stanowiące tajemnicę bankową pod warunkiem wyrażenia pisemnej zgody na przekazanie tych informacji przez osobę, której one dotyczą.

4f. Zgoda konsumenta może być także wyrażona w postaci elektronicznej. W takim przypadku instytucja pożyczkowa lub podmiot, o którym mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, obowiązane są do utrwalania wyrażonej w ten sposób zgody na informatycznym nośniku danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

4g. Przed udostępnieniem informacji na podstawie ust. 4e instytucje utworzone na podstawie ust. 4 sprawdzają, czy konsument wyraził zgodę na udostępnienie tych informacji, w formie, o której mowa w ust. 4e lub 4f.

4h. Wymianie pomiędzy instytucjami utworzonymi na podstawie ust. 4 a instytucjami pożyczkowymi i podmiotami, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, podlegają dane umożliwiające identyfikację konsumenta, w tym jego dane teleadresowe, oraz dane dotyczące zobowiązania konsumenta.

4i. Banki i instytucje, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i 3, obowiązane są do informowania instytucji utworzonych na podstawie ust. 4 o całkowitej spłacie zobowiązań, ich wygaśnięciu, stwierdzeniu nieistnienia zobowiązania, korekcie jego wysokości oraz o nowo powstałych zobowiązaniach i ich

aktualizacji, w terminie 7 dni od wystąpienia okoliczności uzasadniających przekazanie informacji.”,

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych podlegających wymianie, o których mowa w ust. 4h, uwzględniając właściwą ochronę praw osób, których informacje dotyczą, oraz zapewnienie możliwości dokonania oceny zdolności kredytowej konsumenta i analizy ryzyka kredytowego.”;

4) w art. 105a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przetwarzanie przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów, instytucje pożyczkowe oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, a także instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4, informacji stanowiących tajemnicę bankową i informacji udostępnionych przez instytucje pożyczkowe oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, w zakresie dotyczącym osób fizycznych może być wykonywane, z zastrzeżeniem art. 104, art. 105 i art. 106–106d, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, instytucje, o których mowa w ust. 1, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową oraz informacje udostępnione przez instytucje pożyczkowe oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, w zakresie dotyczącym osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem, inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, instytucją pożyczkową lub podmiotem, o którym mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, pod warunkiem uzyskania pisemnej zgody osoby, której informacje te dotyczą, z zastrzeżeniem ust. 2a. Zgoda ta może być w każdym czasie odwołana.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zgoda osoby może być także wyrażona w postaci elektronicznej. W takim przypadku instytucje, o których mowa w ust. 1, obowiązane są do utrwalania wyrażonej w ten sposób zgody na informatycznym nośniku

danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Instytucje, o których mowa w ust. 1, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową i informacje udostępnione przez instytucje pożyczkowe oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem, inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, instytucją pożyczkową lub podmiotem, o którym mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, gdy osoba ta nie wykonała zobowiązania lub dopuściła się zwłoki powyżej 60 dni w spełnieniu świadczenia wynikającego z umowy zawartej z bankiem, inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, instytucją pożyczkową lub podmiotem, o którym mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, a po zaistnieniu tych okoliczności upłynęło co najmniej 30 dni od poinformowania tej osoby przez bank, inną instytucję ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, instytucję pożyczkową albo podmiot, o którym mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, o zamiarze przetwarzania dotyczących jej tych informacji, bez jej zgody.”;

5) art. 106d otrzymuje brzmienie:

„Art. 106d. Banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów, instytucje utworzone na mocy art. 105 ust. 4, instytucje pożyczkowe, instytucje finansowe, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 7 lit. c, oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, mogą przetwarzać i wzajemnie udostępniać informacje, w tym informacje objęte tajemnicą bankową, w przypadkach:

- 1) uzasadnionych podejrzeń, o których mowa w art. 106a ust. 3;
- 2) przestępstw dokonywanych na szkodę banków, instytucji kredytowych, instytucji finansowych, instytucji pożyczkowych oraz podmiotów, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, i ich klientów w celu i zakresie niezbędnym do zapobiegania tym przestępstwom.”;

6) w art. 171:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto bez zezwolenia prowadzi działalność polegającą na gromadzeniu środków pieniężnych innych osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, w celu udzielania kredytów, pożyczek pieniężnych lub obciążania ryzykiem tych środków w inny sposób, podlega grzywnie do 10 000 000 złotych i karze pozbawienia wolności do lat 5.”,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Kto, będąc do tego obowiązany, nie przekazuje do instytucji utworzonej na podstawie art. 105 ust. 4 informacji o całkowitym wykonaniu zobowiązania albo jego wygaśnięciu, stwierdzeniu nieistnienia zobowiązania albo korekcie jego wysokości oraz o nowo powstałych zobowiązaniach w terminie 7 dni od wystąpienia zdarzenia uzasadniającego przekazanie informacji, podlega grzywnie do 30 000 złotych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157 oraz z 2015 r. poz. 73) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 286 ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Do prowadzonych przez Komisję:

- 1) kontroli – stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym;
- 2) postępowania wyjaśniającego – stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 614).”;

2) art. 287 otrzymuje brzmienie:

„Art. 287. Kto bez wymaganego zezwolenia wykonuje działalność polegającą na lokowaniu w papiery wartościowe, instrumenty rynku pieniężnego lub inne prawa majątkowe środków pieniężnych osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, zebranych w drodze propozycji zawarcia umowy, której przedmiotem jest udział w tym przedsięwzięciu, podlega grzywnie do 10 000 000 zł i karze pozbawienia wolności do lat 5.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537 oraz z 2015 r. poz. 73) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W postanowieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego, które następuje na podstawie ustaleń zakończonego postępowania kontrolnego lub postępowania wyjaśniającego prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 614), wskazuje się zakres i rodzaj zachowań, których dotyczy wszczęte postępowanie.”;

2) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Kontrola oraz blokada rachunków”;

3) w art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osobę, w której dyspozycji pozostaje dokument lub inny nośnik informacji podlegający zajęciu, wzywa się do jego dobrowolnego wydania, a w razie niewydania kontroler może zwrócić się do organu Policji o pomoc. Przepisy art. 46 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619, z późn. zm.⁶⁾) stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 38:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W postępowaniu wyjaśniającym, o którym mowa w art. 18a ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, prowadzonym w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawie o ofercie publicznej, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o giełdach towarowych oraz innych ustawach – w zakresie dotyczącym czynów skierowanych przeciwko interesom uczestników rynku kapitałowego, pozostających w związku z działalnością podmiotów nadzorowanych, lub do wszczęcia postępowania w sprawie naruszeń, o których mowa w art. 171a i art. 172 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Przewodniczącemu Komisji przysługuje także uprawnienie, o którym mowa w ust. 5 pkt 1.”,

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 87, 211, 218, 396, 539 i 774.

- b) uchyla się ust. 2–4a,
 - c) w ust. 5 uchyla się pkt 2,
 - d) w ust. 5a uchyla się pkt 2,
 - e) uchyla się ust. 6–9;
- 5) w art. 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzanie czynności w postępowaniu kontrolnym lub administracyjnym, podlega karze grzywny do 500 000 zł, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

- 6) uchyla się art. 47.

Art. 7. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2014 r. poz. 1497, 1585 i 1662) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) umów przewidujących odroczenie płatności lub zmianę sposobu spłaty w przypadku gdy konsument jest w zwłoce w związku ze spłatą zadłużenia wynikającego z umowy o kredyt, o ile postanowienia tej umowy nie są dla konsumenta mniej korzystne od postanowień zawartych w umowie, do której odnosi się umowa przewidująca odroczenie płatności lub sposobu spłaty stosuje się art. 7, art. 8, art. 10, art. 12, art. 18, art. 19, art. 21, art. 25, art. 28, art. 29, art. 30 ust. 2, art. 33, art. 33a, art. 34, art. 36, art. 36a–36c, art. 39, art. 42, art. 43, art. 45, art. 47 i rozdział 4 oraz odpowiednio stosuje się art. 28a;”;
- 2) w art. 5:
- a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
 - „2a) instytucja pożyczkowa – kredytodawca inny niż:
 - a) bank krajowy, bank zagraniczny, oddział banku zagranicznego, instytucja kredytowa lub oddział instytucji kredytowej w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128 i 559),
 - b) spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa oraz Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa,
 - c) podmiot, którego działalność polega na udzielaniu kredytów konsumenckich w postaci odroczenia zapłaty ceny lub wynagrodzenia na zakup oferowanych przez niego towarów i usług;”;
 - b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) pozaodsetkowe koszty kredytu – wszystkie koszty, które konsument ponosi w związku z umową o kredyt konsumencki, z wyłączeniem odsetek;”;

3) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. Opłaty i inne koszty uiszczone przez konsumenta przed zawarciem umowy o kredyt konsumencki podlegają niezwłocznie zwrotowi, w przypadku gdy umowa o kredyt konsumencki nie została zawarta lub kwota kredytu nie została wypłacona przez kredytodawcę w terminie wskazanym w umowie.”;

4) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. W przypadku gdy łączna wysokość opłat z tytułu zaległości w spłacie kredytu, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 11, oraz odsetek za opóźnienie naliczonych konsumentowi przekracza kwotę odpowiadającą kwocie odsetek maksymalnych za opóźnienie, o których mowa w art. 481 § 2¹ Kodeksu cywilnego, obliczonych od kwoty zaległości w spłacie kredytu, należnych na dzień pobrania tych opłat lub odsetek, należy się tylko kwota opłat i odsetek odpowiadająca kwocie tych odsetek maksymalnych za opóźnienie.”;

5) po art. 36 dodaje się art. 36a–36d w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. Maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu oblicza się według wzoru:

$$MPKK \leq (K \times 25\%) + (K \times \frac{n}{R} \times 30\%)$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

MPKK – maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu,

K – całkowitą kwotę kredytu,

n – okres spłaty wyrażony w dniach,

R – liczbę dni w roku.

2. Pozaodsetkowe koszty kredytu w całym okresie kredytowania nie mogą być wyższe od całkowitej kwoty kredytu.

3. Pozaodsetkowe koszty kredytu wynikające z umowy o kredyt konsumencki nie należą się w części przekraczającej maksymalne pozaodsetkowe koszty kredytu obliczone w sposób określony w ust. 1 lub całkowitą kwotę kredytu.

Art. 36b. W przypadku odroczenia spłaty zadłużenia wynikającego z umowy o kredyt konsumencki w okresie 120 dni od dnia wypłaty tego kredytu:

- 1) całkowitą kwotę kredytu dla celów ustalenia maksymalnej wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu, o której mowa w art. 36a, stanowi kwota udzielonego i wypłaconego kredytu, którego spłata została następnie odroczone;
- 2) do pozaodsetkowych kosztów kredytu dolicza się wszystkie koszty i opłaty, które kredytobiorca jest obowiązany ponieść w związku z odroczeniem spłaty kredytu, naliczone w okresie 120 dni od dnia wypłaty kredytu.

Art. 36c. W przypadku udzielenia przez kredytodawcę konsumentowi, który nie dokonał pełnej spłaty kredytu, kolejnych kredytów w okresie 120 dni od dnia wypłaty pierwszego z kredytów:

- 1) całkowitą kwotę kredytu, dla celów ustalenia maksymalnej wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu, o której mowa w art. 36a, stanowi kwota pierwszego z kredytów;
- 2) pozaodsetkowe koszty kredytu obejmują sumę pozaodsetkowych kosztów wszystkich kredytów udzielonych w tym okresie.

Art. 36d. Przepisów art. 36a–36c nie stosuje się do umowy o kartę kredytową, o której mowa w art. 2 pkt 15ab ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873 i 1916).”;

- 6) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku naruszenia przez kredytodawcę art. 29 ust. 1, art. 30 ust. 1 pkt 1–8, 10, 11, 14–17, art. 31–33, art. 33a i art. 36a–36c konsument, po złożeniu kredytodawcy pisemnego oświadczenia, zwraca kredyt bez odsetek i innych kosztów kredytu należnych kredytodawcy w terminie i w sposób ustalony w umowie.”;

- 7) po rozdziale 5 dodaje się rozdziały 5a i 5b w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Działalność instytucji pożyczkowych

Art. 59a. 1. Instytucja pożyczkowa może prowadzić działalność wyłącznie w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością albo spółki akcyjnej.

2. Minimalny kapitał zakładowy instytucji pożyczkowej wynosi 200 000 zł.

3. Kapitał zakładowy, o którym mowa w ust. 2, może być pokryty wyłącznie wkładem pieniężnym. Środki na pokrycie tego kapitału nie mogą pochodzić z kredytu, pożyczki, emisji obligacji lub ze źródeł nieudokumentowanych.

4. Członkiem zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej lub prokurentem instytucji pożyczkowej może być wyłącznie osoba, która nie była skazana za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe.

5. Do wniosku o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego dołącza się:

- 1) zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności za przestępstwo skarbowe dotyczące członków zarządu, rady nadzorczej i komisji rewizyjnej lub ich oświadczenia następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że nie byłem skazany za przestępstwo skarbowe.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;
- 2) zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności za przestępstwa określone w ust. 4 dotyczące prokurenta lub jego oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że nie byłem skazany za przestępstwa, o których mowa w art. 59a ust. 4 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;
- 3) oświadczenie, że spółka zamierza prowadzić działalność gospodarczą w zakresie udzielania kredytów konsumenckich jako instytucja pożyczkowa.

Art. 59b. 1. Instytucja pożyczkowa może udostępniać instytucji utworzonej na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe informacje w zakresie niezbędnym do oceny zdolności kredytowej konsumenta, o której mowa w art. 9, i analizy ryzyka kredytowego.

2. Udostępnianie informacji na podstawie ust. 1 może nastąpić, jeżeli instytucja pożyczkowa uzyskała upoważnienie konsumenta, którego dotyczą te dane, w postaci pisemnej lub w postaci elektronicznej utrwalonej na informatycznym nośniku danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne

(Dz. U. z 2014 r. poz. 1114). Upoważnienie określa zakres danych przeznaczonych do udostępnienia.

3. Po udostępnieniu danych konsumenta instytucja pożyczkowa obowiązana jest do informowania instytucji utworzonej na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, która otrzymała te dane, o całkowitej spłacie zobowiązań, ich wygaśnięciu, o stwierdzeniu nieistnienia zobowiązania lub korekcie jego wysokości oraz o nowo powstałych zobowiązaniach i ich aktualizacji, w terminie 7 dni od wystąpienia okoliczności uzasadniających przekazanie informacji.

Art. 59c. 1. Instytucja pożyczkowa i podmiot, o którym mowa w art. 59d, oraz osoby w nich zatrudnione, w tym na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze, są obowiązane zachować w tajemnicy informacje stanowiące tajemnicę bankową, udostępnione zgodnie z art. 105 ust. 4 pkt 4 ustawy – Prawo bankowe. Przetwarzanie tych informacji przez instytucję pożyczkową i podmiot, o którym mowa w art. 59d, może być wykonywane wyłącznie w celu oceny zdolności kredytowej konsumenta, o której mowa w art. 9, i analizy ryzyka kredytowego.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, trwa również po zaprzestaniu prowadzenia działalności jako instytucja pożyczkowa oraz po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.

Art. 59d. 1. Podmiot posiadający formę prawną spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mający siedzibę na terytorium państwa będącego członkiem Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym może prowadzić działalność jako instytucja pożyczkowa, jeżeli spełnia warunki, o których mowa w art. 59a ust. 2–4.

2. Minimalny kapitał zakładowy podmiotu, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu rozpoczęcia działalności jako instytucja pożyczkowa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 5b

Przepisy karne

Art. 59e. 1. Kto, będąc kredytodawcą w rozumieniu art. 5 pkt 2a, nie spełnia warunków, o których mowa w art. 59a, podlega grzywnie do 500 000 złotych i karze pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, będąc członkiem zarządu podmiotu prowadzącego działalność w rozumieniu art. 5 pkt 2a lub osobą uprawnioną do jego reprezentacji.

Art. 59f. Kto, będąc obowiązany do zachowania w tajemnicy informacji, o których mowa w art. 59c ust. 1, ujawnia lub wykorzystuje te informacje niezgodnie z upoważnieniem określonym w ustawie, podlega grzywnie do 1 000 000 złotych i karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 59g. 1. Kto, będąc do tego obowiązany, nie przekazuje do instytucji utworzonej na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe informacji o całkowitym wykonaniu zobowiązania albo jego wygaśnięciu, stwierdzeniu nieistnienia zobowiązania albo korekcie jego wysokości oraz o nowo powstałych zobowiązaniach w terminie 7 dni od wystąpienia zdarzenia uzasadniającego przekazanie informacji, podlega grzywnie do 30 000 złotych.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, będąc członkiem zarządu podmiotu będącego kredytodawcą w rozumieniu art. 5 pkt 2a lub osobą uprawnioną do jego reprezentacji.”.

Art. 8. Przepisy art. 481 § 2¹–2³ ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do czynności prawnych dokonanych po dniu wejścia w życie art. 2.

Art. 9. 1. Przepis art. 28a ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do opłat i innych kosztów uiszczonych przez konsumenta w związku z zawieraniem umowy o kredyt konsumencki, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepisy art. 33a oraz art. 36a–36c ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do umów o kredyt konsumencki zawartych po dniu wejścia w życie art. 7.

Art. 10. Przedsiębiorcy będący kredytodawcami w rozumieniu art. 5 pkt 2a ustawy zmienianej w art. 7, oferujący, w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, zawieranie umów o kredyt konsumencki, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują swoją działalność do wymagań określonych w ustawie zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 2 oraz art. 7 pkt 2 lit. b, pkt 4, 5 i 6, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 7 pkt 7 w zakresie dodawanego art. 59e, który wchodzi w życie po upływie 7 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 4 pkt 3 lit. b w zakresie dodawanego ust. 4h oraz art. 7 pkt 7 w zakresie dodawanego art. 59b ust. 3, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Małgorzata Kidawa-Błońska

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
